

Broliai piratai

Kartą gyveno du broliai piratai. Jiems labai patiko Liubeko miestas, nes jame buvo daug pirklių ir jie visada turėdavo gerų ir vertingų prekių.

Legenda pasakoja, kad broliai Mertas ir Priitas kartą bandė apiplėšti raganos laivą. Deja, jiems nepasisekė raganai, ir ji juos prakeikė, kad jei karalius pažvelgtų jiems į akis, jie negalėtų pajudėti iš vietos. Priitas ir Märt garsiai nusijuokė ir susimąstė, kas dar buvo tas prakeikimas. Ragana pasakė: „Juokitės, juokitės, kas juokiasi paskutinis, tas juokiasi daug geriau“. Tai pasakęs jis dingo, o broliai neišleido nė garso.

Vieną dieną, kai jie vogė iš vieno Liubeko miesto pirklio druską ir audinius, pastebėjo, kad turgavietėje susirinko labai daug pirklių ir valstiečių. Visi jie buvo nuėję pasimatyti ir pasveikinti karaliaus, nes toks vaizdas nebuvo dažnai matomas. Martui ir Priitui bėgant su prekėmis, kurias jie pavogė iš pirklio, karalius juos pastebėjo ir pažvelgė tiesiai į akis. Jie akimirką sustojo ir negalėjo pajudėti. Kai pirklys juos pasivijo, jis ištuštino jų kišenes ir papasakojo karaliui visą istoriją. Karalius nusprendė juos pasodinti į kalėjimą 100 metų, kad jie turėtų laiko pagalvoti apie tai, ką padarė.

Jiems einant į kalėjimą, karalius akimirkai atsimerkė, ir broliai tuoj pat ėmė bėgti taip greitai, kaip tik galėjo. Jie nubėgo į valtį ir vos išvengė karaliaus rankų. Pusę laiko jie bėgo užrištomis akimis, nes bijojo prakeikimo. Priitas ir Mertas džiaugėsi valtimi, kai staiga tolumoje pamatė didžiulį drakoną, o ant jo galvos sėdėjo karalius. Broliai puolė į paniką, ėmė šaukti ir pašėlusiai bėgti aplink.

Galiausiai jie šoko į vandenį ir laukė, kol karalius su drakonu išskris.

Naktį, kai viskas buvo ramu ir tamsu, jie pagaliau nusprendė išlipti iš vandens, nes karaliaus jau seniai nebuvo. Priplaukę prie valtės, jie pamatė karalių, sėdintį valtės viduryje ir geriantį arbatą prie stalo. Kai karalius žiūrėjo jiems į akis, jie negalėjo pajudėti. Karalius pakėlė juos ant aitvaro ir nuskraidino į aukščiausios Liubeko kalvos viršūnę. Ten jis pasodino Mardą ir Priidu ir linksmiai nuskrido. Broliai verkė tris dienas, kol staiga pasirodė ragana. Mārdas ir Priitas atsiklaupė ant kelių ir maldavo raganos padėti jiems nusileisti nuo kalno viršūnės. Ragana pargriuvo ant nugaros ir ėmė garsiai juoktis. Taip juokėsi ten iki vakaro, kol galiausiai pavargo ir papasakojo broliams: „Kas juokiasi paskutinis, juokiasi daug geriau“. Tai pasakęs jis dingo, ir niekas daugiau jo nebematė.

Tačiau ši istorija labai išpopuliarėjo tarp pirklių, ir niekas daugiau nedrįso apiplėšti pirklio.

Legenda byloja, kad broliai Priitas ir Mertas iki šiol nenusileido nuo tos kalvos viršūnės.

Išversta su DeepL.com (Pro versija)